

# பாது



கிறதப்போது  
எப்போது வரையும்?

✱

வைகாசி - ஆனி 98

✱

# பேர்து...

போது 1

இதழ் 1

ஆளும்வளரணும்; அறிவும்வளரணும்;  
அதுதாண்டாவளர்ச்சி

— பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் —

தோற்றம்

05 - 05 - 1998

ஆற்றுப்படுத்துபவர்

தவத்திரு. போல் சற்குணநாயகம், யே. ச.

ஆசிரியர்

கவிஞர் வாகரைவாணன்

முகாமையாளர்

திரு. சி. எம். ஓக்கஸ்

பணிமனை

இல 1, யேசுசபை வீதி  
மட்டக்களப்பு

தொலைபேசி இலக்கம்

065 - 23822



## இந்த இதழில்...

	பக்கம்
மலர்ந்தும் மலராத.....	--- 1
சிந்தனைக்கு ஒரு செய்தி	--- 2
குதூகலங்கள்	--- 3
Discipline ஒருவிளக்கம்	... 4
இதுதான் உலகம்	--- 5
புது மலர்கள்	--- 6
நாம் நாகரிகர்தாம் - ஆனால்...	--- 7
நட்சத்திரங்கள்	... 8
வினையாட்டு வினையானது!	... 9
ஒழுக்கம் போற்றுவோம்	... 10
சூரியனே, சும்மா கீட!	... 11
கல்வியின் பயன்	--- 12
சமயம் - ஒரு நோக்கு	--- 13
யோதி மரங்கள்	... 14
பரிசு	... 15
காயமும் சகாயமும்	... 16
எதையாவது - எவரையாவது...	... 17

## மலர்ந்தும் மலராத...

வாசித்தல் என்பது சுவாசித்தலே. சுவாசம் நிற்கும் போது இவ் 'வலகச்' சுவாசமும் நின்று விடும். இது போலவே வாசித்தல் இல்லையேல் சிவித்தலும் பொருளற்றுப் போகும்.

பள்ளிக்கூடக் கல்வி ஒருவன் வாழ்க்கையில் பெரிதாக ஒன்றும் அள்ளித் தருவதில்லை. இருபது வீதந்தான் என்கிறார்கள் ஆய்வாளர்கள். அப்படியாயின் ஏனைய எண்பது வீதம்? சமூகத் தொடர்புச் சாதனங்கள் தான் - சந்தேகம் இல்லை.

சாதனங்களில் ஒன்று சஞ்சிகை. இதழ் வாசம் எப்போதும் இனிய வாசமே. ஆயினும் சஞ்சிகை ஒன்றைச் சஞ்சரிக்க வைப்பது சாதாரண காரியமா என்ன? அது ஒரு சாதனை - சரித்திரம்.

போதித்தல் அல்ல சாதித்தலே வாழ்க்கையின் சாரம் என்பர் இருக்கலாம்; எனினும் 'போது' வுக்கு இரண்டு பணி; ஒன்று போதித்தல்; மற்றது சாதித்தல். இது போர்க்காலம் இல்லையா? ஓர் ஆறுதலான வார்த்தையே ஒருவருக்கு அற்புதமான மருந்தாக அமையலாம். சங்ககாலத் தமிழர் சண்டை பூசல்களால் சலித்துப் போனதனால் தானே அறநெறிக் காலம் ஒன்று அடுத்து உதயமானது. எங்கள் வரலாற்றிலும் இன்னுமொரு அறநெறிக் காலத்தின் முகிழ்ப்பை நீங்கள் அவதானிக்கவில்லையா?

அது சரி. போது என்றால் என்னவென்று உங்களில் பலர் புரியாமல் குழம்புவது தெரிகின்றது. போது என்றால் மொட்டும் அல்ல பூவும் அல்ல. கவியரசு கண்ணதாசன் கவிதையில் சொல்வதானால் அது மலர்ந்தும் மலராத மலர். ஆமாம் - மாணவர்களும் குழந்தைகளும் மலர்ந்தும் மலராத பாதி மலர்களே. முழுமையை நோக்கி முன்கால் வைப்பவர்கள். வாழ்க்கை எனும் வானத்தின் வளர் பிறைகள். இவர்களுக்காகத் தான் இந்தப் போது, இதன் இதழ்களுக்குள் இருக்கும் வாசம் இன்னும் அனுபவிக்கப்படாது. இது போல் தான் நமது இரண்டு செல்வங்களும். இந்தச் செல்வங்களை நம்பியே எதிர்காலம் இருக்கிறது. ஆனால் அவர்களின் மனங்களில் தான் எத்தனை ரணங்கள்! அந்தக் காயங்களைப் போக்க நாம் இதுவரை செய்த சகாயங்கள் தான் என்ன? மரணித்துவிட்ட மனச்சாட்சிக்கும் மனித நேயத்திற்கும் யார் உயிர் கொடுப்பது?

போதுவின் போது இந்தப் பணிக்காகவே போகப் போகின்றது. நுணம் செய்தலே இதன் குறி, ஆரோக்கியமான சமுதாயம் ஒன்றை அமைப்பதுவே அதன் ஆசை. அதற்கு உங்கள் ஆதரவை ஆசிக்கிறோம். இந்த ஆதரவே எங்களுக்கு ஆதாரம்.

அன்பன்  
வாகரைவாணன்.

## சிந்தனைக்கு ஒரு செய்தி

'போது' என்பது தாவர இயலில் மொட்டுக்கும் பூவுக்கும் இடையில் உள்ள பருவத்தைக் காட்டும். உள் இயல் ரீதியில் குழந்தைப் பருவத்திற்கும் குமரப்பருவத்திற்கும் நடுவாக அமையும் பிள்ளைப்பருவத்தை இது அடையாளப்படுத்துகின்றது. கால்யுங் (CARL JUNG) எனும் உள் இயலாளர், தெளிவற்ற நிலையில் இருக்கும் பிள்ளைக்கு வரம்பு - எல்லைகள்வகுத்து வளர்த்து விடும் பெற்றாரின் முக்கியத்துவத்தையும் இப்பருவத் தோடு இணைத்துக்காட்டுவார்.

இப்பருவத்தில் பிள்ளையானது இருவழிகளில் தாக்கத்திற்குள் ளாகின்றது: ஒன்று தெளிவானது, மற்றது எதிர் மறையானது, நம்பிக்கை, தனித்துவம் படைப்பாற்றல் ஆகிய அடித்தள உளப்பண்புகளைப் பெற்றோர், சூழல் வழியாகப்பிள்ளை அடையும் பருவம் இது. எனவே தான் தெளிவான சிந்தனையுடன் செயற்படபிள்ளைகளையும் பெற்றோரையும் 'போது' அழைக்கின்றது.

இன்னும், இன்றையப் போரினால் பல்வேறு உளத்தாக்கங்களை அடைந்துள்ள பிள்ளைகள், சூறிப்பாக தமது உள்ளம், அறிவுத்திறன் ஆகியவை பலவீனப்பட்டு உறவிலும் அறிவிலும் குன்றியவர்களாகத் தவிப்பதைப்பார்க்கின் றோம். இத்தகைய சூழலிலிருந்து குழந்தைகளும் பெற்றோரும் விடுபட்டு குணமடைந்து மன நிறைவும் சாதனைத் திறனும் கொண்டவர்களாக வாழ 'போது' ஒரு வழிகாட்டியாக அமையும் என நம்புகின்றோம்.

ஆக, பலரும் இச்சஞ்சிகையைப்படித்து பயன் பெற வேண்டுமெறான்று விரும்புகின்றோம்.

தவத்திரு போல் சற்குணநாயகம், யே. ச



கு  
தூ  
க  
ல  
ங்  
க  
ள்

குழந்தைகள் குடும்பத்தின்  
குதூகலங்கள்  
குலுங்கும் தங்கக் காசுகள்

சொல் ஒவ்வொன்றும்  
பலாச்சுளை

வளர்ந்து வரும்  
வானத்தின்  
பாதி நிலாக்கள்

குழலோ யாழோ  
குழந்தை மழலை முன்  
வீழல் என்றால்  
வீந்தையாமோ?

எழுந்து நிற்க  
ஆசைப்படும்  
இளங்கொடிகள்

அழும் போதும்  
அதில் ஓர் அழகு  
வீழும் போதும்  
அதில் ஓர் வீரம்

பெற்றாரின் பிரியங்கள்  
உற்றாரின் உறவுகள்

இல்லங்களில் தவறும்  
இனிய தென்றல்

பறித்தெடுக்கும் பார்வை  
படபடக்கும் இமைகள்  
குறித்து வையுங்கள்  
அவர்கள் தான்  
குழந்தைகள்!

— நிலா —

# DISCIPLINE - ஒரு விளக்கம்

பலம் வாய்ந்த மரங்கள் கூட குறாவளி வீசினால் மண்ணில் படுத்து விடுவதைப் பார்க்கின்றோம். இது போன்றே இன்றைய போர்க்காலச் சூழலும் மனித நடத்தைகளை (Behaviour) தலைகீழாக ஆக்கி விட்டதாகவே தெரிகின்றது. இதனால் ஒழுக்கம் (morality) ஒழுங்கு (discipline) இரக்கம் (mercy) மனிதாபிமானம் (humanitarianism) ஆகிய உயர்ந்த விழுமிப்பங்கள் (Values) அனைத்தும் ஒதுக்கப்பட்டு விட்டதாகவே நம்மால் உணர முடிகின்றது. எனவே இச் சமயத்தில் நமது குழந்தைகள், குறிப்பாக மாணவச் செல்வங்களுக்கு அவர்கள் தம் பாடசாலை வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஒழுங்கு பற்றி சில சிந்தனைகளை முன்வைப்பது நமது கடமை ஆகின்றது.

ஒழுங்கு என்பது ஏதோ ஓர் விலங்கு - தளை என்று மாணவர் சமுதாயம் மனங்கொள்ளத் தேவையில்லை. மாறாக-இது அவர்களின் வாழ்க்கைப் பாதையைச் சரியான திசையில் நெறிப்படுத்தும் ஒரு செயல் வடிவம் எனக் கொள்வதே பொருத்தம். ஒழுங்கு என்பதனைக் குறிக்கும் discipline எனும் ஆங்கிலச் சொல் disciplina என்னும் லத்தீன் சொல்லில் இருந்தே உருவானது. இதன் பொருள் அறிவுறுத்தல் என்பதாகும். அடாவது, மாணவர்கள் இப்படி... இப்படி... வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொண்டு செயற்பட்டால் அவர்களின் எதிர்காலம் சிறப்பாகவே இருக்கும் என்பதனையே discipline எனும் சொல் உணர்த்துகிறது.

Disciple என்னும் சொல்லுக்கும் disciplina என்னும் சொல்லே மூலம். இச்சொல் தம் குருவுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்கும் ஒருவரையே சுட்டுகின்றது. இதன்படி மாணவர்களும் சீடர்களே. இவர்களும் தம் பெற்றோர் ஆசிரியர்கள் பெரியோர் என்போருக்கு அடங்கி நடக்க வேண்டுமென்றே சமுதாயம் எதிர்பார்க்கின்றது. அக்காலத்தில் குருவோடு சீடன் கொண்டிருந்த உறவு முறை, கட்டுப்பாடு, கீழ்ப்படிதல், சேவை என்னும் விழுமியங்களின் அடிப்படையிலே அமைந்திருந்தது என்பதனை நாம் இச்சந்தர்ப்பத்தில் எண்ணிப்பார்த்தல் நல்லது.

கடல், கரைக்குள் அடங்கி இருக்கும் போதுதான் அது அழகாகக் காட்சி அளிக்கின்றது. வெள்ளம் கரை புரண்டு ஓடும் போது அது நமது விழிக்கு அச்சத்தைத் தருகின்றதே தவிர அழகை அளித்தருவ தில்லை. வானத்துக் கிரகங்களும் ஓர் ஒழுங்கிற்குள் வலம் வருவதனால் தான் இயற்கை நமக்கு இனிக்கின்றது. இல்லை என்றால் எப்போதேயும் இந்த உலகம் இல்லாமல் போயிருக்கும்.

சமுதாயம் ஒழுங்காக இயங்கவேண்டும் என்பதற்காகவே சட்டங்கள் அரசாங்கங்களால் பிறப்பிக்கப்படுகின்றன. ஒரு குடும்பமும் இங்

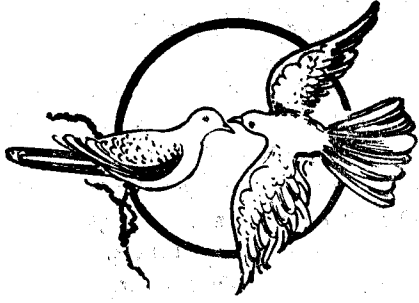
படித்தான். குறிப்பிட்ட ஒழுங்குக்குள் அது இயங்காவிட்டால் அது பிரச்சனைகளின் பிரசவக்களமாகிவிடும். பழைய ஏற்பாட்டு மக்களுக்கு வழங்கப்பட்ட பத்துக்கட்டளைகளும் அம் மக்களின் ஒழுங்கான வாழ்வை நோக்கமாகக் கொண்டவை என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ளல் வேண்டும். உதாரணத்திற்கு பிறன் மனைவியை விடும்பா திருப்பாயாக எனும் கட்டளை சமூக ஒழுங்கின் அடித் தளத்தையே சுட்டுகின்றது. திருக்குறள், மனுதர்மசாஸ்திரம் ஆகிய புகழ் பெற்ற நூல்களெல்லாம் சமூக ஒழுங்கிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. எனினும், இந்நூல்கள் சொல்லும் எல்லா விதிகளும் கருத்துக்களும் இன்றைய சூழ்நிலைக்கு இயைந்து வரவேண்டுமென்று யாரும் எதிர்பார்ப்பதில்லை. ஏனென்றால் ஒவ்வொரு நூலும் குறிப்பாக சமூக இயல்நூல்கள் அவை எழும் கால சமுதாயத்தை ஒட்டியே அமைகின்றன.

உலகின் பல பாகங்களிலும் இன்று தோன்றியுள்ள அமைதியின் மைக்கும், குழப்பத்திற்கும் பிரதான காரணமாக இருப்பது நாம் நீண்ட நெடுங்காலமாகப் பின்பற்றி வந்த நடத்தைப் பண்புகளைக் கைவிட்டமையேயாகும்.

ஒழுங்கு என்பது இயல்பாக வரவேண்டியதொன்று. இதன் முதற்களமாக இருப்பது வீடு. அடுத்தது பாடசாலை. எனவே பெற்றோரும் ஆசிரியர்களுமே தம் நடத்தை மூலம் பிள்ளைகளுக்கு முதலில் ஒழுங்கை ஊட்ட வேண்டியவர்கள். பிள்ளைகள் அவர்களின் ஒழுங்கான வாழ்க்கையை நிச்சயம் பின்பற்றுவார்கள். திணிப்பு பெரும் பலனைத் தரப் போவதில்லை. இதைத்தான் பட்டுக்கோட்டை கல்யாண சுந்தரம் இவ்விதம் அழகாக எடுத்துச் சொல்லுகின்றார்.

தீட்டம் போட்டுத் திருறே கூட்டம்  
திருடிக் கொண்டே இருக்குது - அகைச்  
சட்டம் போட்டுத் தடுக்கிற கூட்டம்  
தடுத்துக் கொண்டே இருக்குது  
திருடனாய்ப் பார்த்துத் திருந்தா விட்டால்  
திருட்டை ஒழிக்க முடியாது

உண்மைதான். நாம் ஒவ்வொருவரும் மனிதத்துவத்தை மதித்து ஒத்துழைத்தால் தான் இந்தச் சமுதாயம் - உலகம் - ஒழுங்காக இயங்கும். இல்லையேல் இதன் எதிர்காலம் கேள்விக்குரியதாகவே ஆகி விடும்.



## இதுதான் உலகம்!

அது ஒரு கிராமம்..... சிறுவன் ஒருவன் ஏரிக்கரையில் விளையாடப் போகிறான். அப்போது 'என்னைக்காப்பாற்று! காப்பாற்று!' என்று ஓர் அலறல். ஆற்றோரத் தண்ணீரில் வலைக்குள் சிக்கி இருக்கும் முதலை ஒன்று சிறுவனைப் பார்த்துப் பரிதாபமாகக் கதறுகிறது. 'உன்னை வலையில் இடூந்து விடுவித்தால் நீ என்னை விழுங்கிவிடுவாய், நான் மாட்டேன்' என்று முதலையைக் காப்பாற்ற மறுக்கிறான் சிறுவன். ஆனால் முதலை, 'நான் சத்தியமாகச் சாப்பிடமாட்டேன் என்னைக் காப்பாற்று!' என்று கண்ணீர் விடுகிறது. முதலையின் பேச்சை நம்பி சிறுவனும் வலையை அறுக்க ஆரம்பிக்கிறான். வலையில் இருந்த முதலையின் தலை வெளிப்பட்ட உடனேயே அது சிறுவனின் கரையைப் பிடித்துக் கொண்டது. பாவி முதலையே.....இது நியாயமா? என்று சிறுவன் கண்ணீருடன் கேட்க.....'அதற்கென்ன செய்யுது? இதுதான் உலகம்.....இதுதான் வாழ்க்கை!' என்று சொல்லி விட்டுச் சிறுவனை விழுங்க ஆரம்பித்தது முதலை. சிறுவனுக்குச் சாவது பற்றிக்கூட கவலை இல்லை. ஆனால், நன்றி கெட்டதனமாக அந்த முதலை சொன்ன சித்தாந்தத்தைத்தான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை.

முதலையின் வாய்க்குள் மெள்ளப் போய்க் கொண்டு இருக்கும் சிறுவன், மரத்தில் இருந்த பறவைகளைப் பார்த்துக்கேட்டான் - 'முதலை சொல்வது மாதிரி இதுதான் உலகமா?. இதுதான் வாழ்க்கையா? அதற்குப் பறவைகள், 'எவ்வளவோ பாதுகாப்பாக மரத்தின் உச்சியில் கூடு கட்டி முட்டையிடுகிறோம். ....ஆனால், அதைப் பாம்புகள் வந்து குடித்து விட்டுச் சென்று விடுகின்றன.....அதனால் சொல்கிறோம், முதலை சொல்வது சரிதான்!,

ஏரிக்கரையில் மேய்ந்து கொண்டிருக்கும் கழுதையைப் பார்த்து சிறுவன் அதே கேள்வியைக் கேட்கிறான்...

'நான் இளமையாக இருந்த காலத்தில் என் எஜமான் அழுக்குத் துணிகளைச் சுமக்க வைத்து என்னைச் சக்கையாகப் பிழிந்தெடுத்தான். எனக்கு வயதாகி நடை தளர்ந்து போன போது எனக்குத் தீனி போட முடியாது என்று சொல்லி என்னைத் துரத்தி விட்டான். முதலை சொல்வதில் தப்பே இல்லை; இது தான் உலகம்! இது தான் வாழ்க்கை என்றது கழுதை.

சிறுவனால் அப்போதும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை! கடைசியாக ஒரு முயலைப் பார்த்து சிறுவன் இதே கேள்வியைக் கேட்கிறான். 'இல்லை! முதலை சொல்வதை நான் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை! முதலை பிதற்றுகிறது' என்று முயல் சொல்ல முதலைக்குக் கோபம் வந்து விட்டது. சிறுவனின் காலைக் கவ்விய படியே வாதாடத் தொடங்கியது. 'ஊ ஹ உம்! சிறுவனை வாயால் கவ்விக் கொண்டே பேசுவதால் நீ சொல்வது எனக்குப் புரியவில்லை' என்றது முயல். பெரிதாகச் சிரித்த முதலை 'நான் முட்டாள் இல்லை! சிறுவனை விட்டால் ஓடி விடுவான்' என்று சொல்ல,..... முயல், 'புத்தியில்லாத முதலையே! உன் வாலின் பலத்தைக் கூடவா நீ மறந்து விட்டாய்?. சிறுவன் ஓட முயற்சித்தால் வாலால் அவனை ஒரே அடியில் உன்னால் வீழ்த்திப் பிடித்து விட முடியுமே என்று நினைவுபடுத்த .....முதலையும் சிறுவனை விடுவித்து விட்டுப் பேசத்துவங்கியது. அப்போது தான் முயல் சிறுவனைப் பார்த்து நிற்காதே ஓடிவிடு! என்று கத்த... சிறுவன் ஓடுகிறான். முதலை, சிறுவனை வீழ்த்த வலை உயர்த்திய போது தான் அதற்கும் ஒன்று புரிந்தது. வலையிலே சிக்கி இருக்கும் வால் பகுதியை விடுவிப்பதற்குள் சிறுவனை விழுங்கத் துவங்கியது, அதன் நினைவுக்கு வந்தது! சிறுவன் தப்பி ஓடிவிட்டான். அப்போது கோபத்தோடு தன்னைப் பார்த்த முதலையிடம் முயல் புன்னகையுடன் சொன்னது 'புரிந்ததா.....இது தான் உலகம்! இது தான் வாழ்க்கை!'

சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் தப்பி ஓடிய சிறுவன் கிராமத்தினரை அழைத்து வர.....அவர்கள் முதலையைக் கொன்று விடுகிறார்கள். அப்போது சிறுவனோடு வந்த ஒரு நாய் அந்த புத்திசாலி முயலைத் துரத்தி ....சிறுவன் பதறி ஓடிச் சென்று தடுப்பதற்குள் கொன்று விடுகிறது. சிறுவன் பெருமூச்சு விடுகிறான் 'இதுதான் உலகம்! இதுதான் வாழ்க்கை' என்று சமாதானம் ஆகிறான்.

( 'மனசே, ரிலாக்ஸ் ப்ளீஸ்' நூலிலிருந்து )

**உங்களை நீங்களே தளர்த்திக் கொள்ளும் - எரிச்சலூட்டும் 'நெகடிவ்' வார்த்தைகளிலிருந்து விடுபட்டால், சுதந்திரமான, உற்சாகச் சிந்தனை உங்களுக்குச் சரளமாக உருவாகும்.**

— சுவாமி சுகபோதானந்தா —



## புதுமலர்கள்

மாணவர் உலகம் தனி உலகம்  
மாட்சிமை கொண்ட புது உலகம்  
வாழ வேண்டும் இளம் பருவம்  
வருங்காலம் என்றும் உங்களிடம்

கல்விப் பயிரினை வளர்த்திடவே  
கருத்துடன் நல்லறிவு உரமிடுவீர்  
எண்ணம் என்னும் நீருற்றி  
இனிதாய்க் கல்வி வளர்த்திடுவீர்.

சின்னஞ் சிறிய உள்ளமதில்  
தீயவிதைகள் ஊன்ற வேண்டாம்  
நல்லவை மீது நாட்டம் கொண்டு  
நாடி நிற்பீர் நல்வடிவை.

பொன்மயமான புதுயுகத்தில்  
பூக்கத் துடிக்கும் அரும்புகளே  
மண்ணில் வீணே மடிந்திடாமல்  
மலராய்ப் பூத்துக் குலங்கிடுவீர்.

இனிய காலம் உங்கள் கையில்  
இருக்கும் வரையில் கவலை ஏனோ?  
புதிய உலகம் படைத்திடுவீர்  
புதுமை வாழ்வைக் கண்டிடுவீர்.

திருமதி. G. சுவாமி.

ஆசிரியர் கலாசாலை  
மட்டக்களப்பு.

## நாம் நாகரிகர் தாம் - ஆனால்...

நமது எழுத்திலும் பேச்சிலும் அடிக்கடி வந்து போம் சொற்களில் நாகரிகம், பண்பாடு. (கலாசாரம்) எனும் இரண்டு சொற்களும் அடங்கும். படித்தவர் சிலர் கூட இவ்விரு சொற்களையும் ஒரு பொருட் சொற்களாகவே பயன்படுத்துவதை நாம் பார்க்கின்றோம். இதனால் தனித்துவமான இச் சொற்களின் ஆழ்ந்த பொருள் இடம் மாறிப் போகின்றது. கற்றவர்கள் சொல்கிறார்கள் என்ற காரணத்தால் நுண் மாண் நுழை புலம் இல்லாதோரும் அவற்றைத் தவறாகவே பயன்படுத்துகின்றனர். எனவே தான் இச் சொற்களின் பொருளை அவ தானமாக நோக்குதல் அவசியமாகின்றது.

ஆங்கிலத்தில் Civilization என்று ஒரு சொல் இருக்கின்றது. இச் சொல் civilis, civilitas ஆகிய லத்தீன் சொற்களில் இருந்து பிறந்ததாகும். இவ்விரு லத்தீன் சொற்களும் பொதுவாழ்க்கை, ஒரு பிரசையின் உரிமை, நகர்ப்புற வாழ்க்கை என்பனவற்றைப் பொருளாக ஏற்றுள்ளன. தமிழில் இச் சொற்களுக்கு இணையாகவே நாகரிகம் எனும் சொல் ஆளப்படுகின்றது. இது போன்றே Culture எனும் ஆங்கிலச் சொல் Cultura, Cultus எனும் லத்தீன் சொற்களை மூலமாகக் கொண்டது. இவை பண்படுத்துதல், அலங்காரம் எனும் கருத்துக்களை எடுத்துக் கட்டுவன. தமிழில் இச் சொற்களுக்கு ஏற்றதாக பண்பாடு அல்லது கலாசாரம் எனும் சொற்களே வழங்கப்படுகின்றன.

சுருங்கிய இவ் விளக்கத்தில் இருந்து இச் சொற்கள் இரண்டும் (நாகரிகம், பண்பாடு) தனித்துவமான பொருள் கொண்டவை என்பது புலனாகின்றது. இவ்வாய்வை (etymology) இன்னும் சிறிது விரிவுபடுத்துவோமாயின் நாகரிகம் என்பது நமது புற வாழ்க்கையையும் பண்பாடு என்பது நமது உள் இயல்பையும் உணர்த்தும். எப்படி?

அழகாக அமைந்த நகரம், அகன்ற பெரிய கட்டடங்கள், வீதிகள், மாளிகை போலும் மனைகள், ஆடை அலங்காரங்கள், சடங்குகள் இவையெல்லாம் நம் புற வாழ்க்கையின் வெளிப்பாடுகள் - நாகரிகத்தின் சின்னங்கள். ஆனால் பண்பாடு என்பது இதிலிருந்து பெரிதும் வேறுபட்டது. அது நமது செம்மையான பழக்க வழக்கங்கள், வாழ்க்கை முறைகள் என்பனவற்றின் ஊற்றுக் கண்ணாகும். மண் நன்றாகப் பண்படுத்தப்பட்டால் தான் மரம் செடி கொடிகள் அதில் மதாளித்து வளரும். இது போன்றே பண்பட்ட உள்ளத்தில் இருந்து தான் பதமான வார்த்தைகளும் செயற்பாடுகளும் பரிமளிக்கும்.

நாகரிகம், பண்பு, சால்பு எனும் சொற்கள் நமக்குப் புதியவையல்ல - பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் இவற்றைப் பார்க்கலாம். ஆனால் பண்பாடு எனும் சொல் முப்பதுகளில் தான் தன் முகத்தைக் காட்

டியது: இதனை ஆக்கி நமக்கு அளித்தவர் தமிழறிஞர் டி. கே. சி. என்பர். இச் சொல் வழக்கிற்கு வருமுன்பு கலாசாரம் எனும் சொல் லையே நாம் பயன்படுத்தினோம். இது ஒரு வடமொழிச் சொல். எனினும் இன்று படித்தவர்களாலும் இரு வேறு கருத்துள்ள சொற்களாகவே இவை (பண்பாடு, கலாசாரம்) எழுத்திலும் பேச்சிலும் எடுத்தாளப் படுகின்றன. இத்தவறு நிச்சயமாகத் தவிர்க்கப்படவேண்டியதொன்று.

இங்கே தரப்பட்டுள்ள நாகரிகம், பண்பாடு எனும் இரண்டு சொற்களின் சரியான கருத்துக்களை இதயத்தில் பதித்துக் கொண்டு இக் கட்டுரைத் தலைப்பு சுட்டும் விடயத்துக்கு இனி வருவோம்.

இன்றைய உலகம் எல்லாத் துறைகளிலும் பூதாகாரமாக எழுந்து நிற்கின்றது. சந்திர மண்டலத்தியல் கண்டு தெளிந்த நாம் சீக்கிரமாகவே செவ்வாய்க்குச் சென்று சீவிக்கப் போகின்றோம். இவ்வகையில் நமது புற உலகம் கவர்ச்சியாக நனி நாகரிகமுடையதாகவே தோற்றமளிக் கின்றது. ஆனால் நமது அகவாழ்க்கை எப்படி அமைந்திருக்கின்றது? ஆழ்ந்து யோசிக்க வேண்டாமா?

புத்தகப்படிப்பு - உத்தியோகம் ஒன்றுக்கே உபயோகமாகின்றது: நமது சிந்தனைகள் செயற்பாடுகள் அனைத்தும் அடுத்தவனை எப்படி வெல்லலாம் - அடக்கலாம் என்ற திசையிலேயே நகர்கின்றன. ஒழுக்கம் ஒழுங்கு, அன்பு, இரக்கம் ஆகிய அனைத்து விழுமியங்களையும் ஓரம் கட்டி விட்டோம். இரண்டொரு வார்த்தைகளில் சொல்வதானால் நாம் புறத்தோற்றத்தில் நனி நாகரிகராகவும், உள்ளே வேறு ஒன்றாகவும் இருக்கின்றோம். இதனையே வள்ளுவரும் மக்களே போல்வர் கயவர் என்றார். 'உள்ளொன்று வைத்துப் புறம் ஒன்று பேசுவார் உறவு கலவாமை வேண்டும்' என்று வள்ளலார் பாடியமைக்கும் இந்த இரட்டைத்தனம் தான் ஏது.

இன்றைய உலகப் பிரச்சனைகளுக்கெல்லாம் இந்த இரட்டைத் தனம் தான் மூலம். நாம் நாகரிகர்களாக இருந்து கொண்டே இரண்டு மகாயுத்தங்களை வெற்றி சுரமாக நடத்திக் காட்டியிருக்கின்றோம். மூன்றாவது ஒன்று மூளவும் இந்த இரட்டைத்தனமே காரணமாக இருக்கப் போகின்றது. எனவே, நம் அவசரத்தேவை நாகரிகம் அல்ல - பண்பாடே என்று தீர்மானித்து வாழ்வில் அதனை நன்கு பிரதிபலிப்போமானால் நிச்சயம் இந்த உலகம் அமைதிப் பூங்காவாகவே இருக்கும்.



## நட்சத்திரங்கள்

வானச் சுவரில்  
வைத்தறைந்த ஆணிகள்

வெண்ணிலவைச்  
சுற்றிப் போடப்பட்ட வேலி

எத்தனை கண்கள்  
இந்தவானத்தீற்கு?  
அத்தனையும் யாரைப்பார்க்க?

நீலவானின்  
நிரந்தர ஓட்டைகள்.....  
அவைஊடாகத்தானா மழை  
ஒழுகி வழிகின்றது?

நடுநீசியில் தோன்றுத்  
நந்தவனம்

உடுக்களா.....இல்லை  
வானம் பெற்ற  
வடுக்களா?



# வினையாட்டு வினையானது!

— மாஸ்டர் சிவலிங்கம் —

இராமனுக்கு அப்போது எட்டு வயதிருக்கும், தம்பிமார் பரதன், இலட்சுமணன், சத்துருக்கன் ஆகியோருடன் அரண்மனைப் பூந் தோட்டத்திலே வினையாடிக் கொண்டிருந்தான்.

வில்லிலே அம்பைவைத்துக் குறிதவறாது எய்வதிலும் கவனிலே களிமண் உருண்டையை வைத்துக் குறிதவறாது அடிப்பதிலும் சிறுவயதிலே இராமன் தலைசிறந்து விளங்கினான்.

“அதோ அந்தச் சிவப்பு மலரை அடித்து விழுத்துங்கள் பார்க்கலாம்” என்றான் இலட்சுமணன். கண் மூடிக் கண்திறக்கும் நேரத்தில் அம்மலரைக் கவனாக அடித்து விழுத்தினான் இராமன்.

“அண்ணா! அதோ மா மரத்தில் காணப்படும் அந்த மாம்பழத்தை களிமண் உருண்டையால் அடித்து விழுத்துங்கள்” என்றான் பரதன். அடுத்த நிமிடம் மாம்பழம் கீழே விழுந்தது.

இப்படி அச் சிறுவர்கள் வினையாடிக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் சற்றுத் தொலைவிலே கைகேயியின் பணிப்பெண் மந்தரை என்ற கூனி சென்று கொண்டிருந்தாள்.

“அண்ணா! கூனிப்பாட்டியின் கூனல் முதுகுக்குக் குறி பார்த்து மெதுவாக அடியுங்கள் பார்க்கலாம்...!” என்றான் சிறுவன் சத்துருக்கன்.

“பாட்டி! பாட்டி...! உங்களுடைய கூனல் முதுகு நிமிரப்போகிறது பாருங்கள்...” என்று கூறியபடி கவண் மூலம் களிமண் உருண்டையால் மெதுவாக அடித்தான் இராமன். குறிதவறாது அடி விழந்ததும் இராமனின் தம்பிமார் மூவரும் பலமாகச் சிரித்த படி துள்ளிக் குதித்துக் கரகோஷம் செய்தனர்.

அச்செயல் முரட்டுச் சுபாவம் படைத்த கூனிக்கு ஆத்திரத்தை ஏற்படுத்தியது.

“அடேராமா! என்னைப் பார்த்து உனது தம்பிமார் சிரிக்கும் படி செய்து விட்டாய்... எதிர்காலத்திலே உன்னைப் பார்த்து மற்றவர்கள் ஏளனம் செய்து சிரிக்கும்படி செய்யா விட்டால் நான் மந்த

ரையல்ல...! “என்று ஆத்திரத்துடன் கூறிவிட்டுச் சென்றாள் மந்தரை. காலம் விரைந்தோடிக்கொண்டிருந்தது.

தசரதச் சக்கரவர்த்தி தமது மூத்த மகன் இராமனுக்கு முடிசூட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ததை அறிந்த மந்தரைக்கு ஆத்திரம் ஏற்பட்டது. எப்படியாவது முடிசூட்டு விழாவைத் தடைசெய்து, இராமனுக்கு அவமானம் ஏற்படச் செய்யவேண்டும் எனத் திட்டமிட்டாள்.

இயல்பாக நல்ல உள்ளம் படைத்த கைகேயியின் மனதைக் கெடுத்து இராமனுக்கு எதிராகச் செயல்படத் தூண்டி விட்டாள். பரதனுக்கு முடி சூட்டவேண்டும் என்றும் இராமன் பதினான்கு ஆண்டுகள் வனவாசம் செய்ய வேண்டும் என்றும் தசரதனிடம் கைகேயியை வரங்கேட்கச் செய்ததன் மூலம் இராமன் மீது வஞ்சம் தீர்த்துக்கொண்டாள் கொடிய குணம் படைத்த கூனி.

இராமன் காடு சென்றதற்கு மூலகாரணமாக அமைந்தது சிறுவயதில் மந்தரை மீது கவண் மூலம் கல் அடித்து வினையாடிய செயல்தான். சிறுவன் இராமனின் வினையாட்டுச் செயல், இறுதியில் வினையாகவே முடிந்துவிட்டது.

இன்றைய உலக மக்கள் தொகை 5.3 பில்லியன். இதில் 32% 15 வயதுக்கு உட்பட்ட குழந்தைகளாவர், சுமார் 3 பேருக்கு ஒருவர் குழந்தை என்று கூறலாம். அதாவது 17 பில்லியன் பேர் 15 வயதுக்கு உட்பட்ட ஆண் பெண் குழந்தைகளாவர். இந்த எண்ணிக்கையில் வளரும் நாடுகளின் குழந்தைகள் 82 சத வீதமாகும். இந்தியாவில் 300 மில்லியன் குழந்தைகள் உள்ளனர். இந்த எண்ணிக்கை ஐக்கிய அமரிக்கா, கனடா, சூவுஸ்திரேலியா ஆகிய 3 நாடுகளின் மக்கள் தொகையை விட அதிகம். உலகில் உள்ள 90% குழந்தைத் தொழிலாளர்கள் வளரும் நாடுகளில் இருக்கின்றனர்.

— தோழன் —

— நவம்பர், டிசம்பர் 1997 —

# ஒழுக்கம் போற்றுவோம்!

‘அரம் போலும் கூர்மையரேனும்

மரம் போல்வர் மக்கட்பண்பில்லாதவர்’

என்றார் பொய்யாமொழிப் புலவர் திருவள்ளுவர். ஆம்!, ஒரு வன் அரம்போல் புத்திக்கூர்மையுடையவனாக இருந்தாலும் அவன் மக்கட்பண்பும் நல்லொழுக்கமும் இல்லாதவனாக இருந்தால் அவன் கற்ற கல்விக்கும், அவனுக்கு இயற்கையாகவே அமைந்த சமயோசித புத்திக் கூர்மைக்கும் என்ன பயன்? அவன் மக்கட்பண்பற்ற மரக்கட்பண்புடையவன் எனும் பொருள் பொதிந்த கருத்தையே தெளிவாகக் கூறுகின்றது மேற்படித் திருக்குறள். மனிதனுக்கும் ஏனைய விலங்குகளுக்கும் இடையே காணப்படும் மிகப்பெரிய வேறுபாடு மனித னிடம் காணப்படும் பகுத்தறிவே ஆகும். பகுத்தறிவு என்றால் என்ன? ஒரு மனிதன் நல்லது எது? தீயது எது? எனப்பாடுபடுத்தி அறிந்து கொள்ளுதல், அவற்றில் நல்ல வழிகளில் நின்றொழுதுதல், தீயவற்றை விலக்கல் போன்றன பகுத்தறிவின் பாற் படும்.

‘வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன்

வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்’

என்பதும் வள்ளுவர் வாக்கு ஆகும். ஒருமனிதன் வையகத்தில் நல்வழி களின் பால் நின்று ஒழுகி தனக்காக மட்டுமன்றி பிறருக்காவும் வாழ்ந் தால் அவனுக்கு முத்திப் பேறுகிடைத்தல் நிச்சயமானதொன்றாகும். ‘விளையும் பயிரை முளையிலே தெரியும்’ என்பர் ஆன்றோர். அதே போல் நல்லொழுக்கம் என்ற விதையானது ஒரு மனிதனின் இளம் பராயத்திலே அதாவது மாணவப்பருவத்தில் அம்மாணவனின் உள்ள மாகிய நிலத்திலே விதைக்கப்படவேண்டிய தொன்றாகும்.

ஒருமாணவனின் நல்லொழுக்கமானது முக்கியமாக மூன்று இடங் களில் வெளிக்கொணரப்படுகிறது. பாடசாலை, வீடு, ஏனைய வெளி யிடங்கள் என்பனவே அம்மூன்று இடங்களுமாகும். வீட்டில் பெரியோ ரைக் கனம் பண்ணல், தந்தை தாய்பேணல், அவர்களுக்கு உதவி செய்தல் போன்ற நல்லொழுக்கங்களைக் கடைப்பிடித்தல் வேண்டும். பாடசாலையின் அதிபர், ஆசிரியர், மாணவர்தலைவர் எல்லோருக்கும் கீழ்ப்படிதல், பாடசாலையின் சட்டங்களுக்கும் விதிகளுக்கும் கட்டுப் பட்டவனாக இருத்தல், போன்றன பாடசாலையில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நல்லொழுக்கங்களாகும். வெளியிடங்களில் பிறர் நலம் மிக்க வனாக இருத்தல் வேண்டும், உயிர்களிடத்தில் அன்புள்ளவனாக அதா வது ஜீவகாருண்ணியம் மிக்கவனாக இருத்தல்வேண்டும். தெய்வத்தில் பக்தி கொண்டவனாக இருத்தல் வேண்டும். நீதி, நேர்மை என்பன உடையவனாய் இருத்தல் வேண்டும். கடமை, கண்ணியம், கட்டுப் பிற்றைந்தவனாய் இருத்தல்வேண்டும். உண்மைபேசுபவனாக

அதாவது உள்ளும் புறமும் ஒத்த தூயகுணங்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். இவ்வாறு இருக்கும் ஒருவன் சிறந்த ஒழுக்கசீலனாகத்திகழ வான் என்பதில் கடுகளவேனும் ஐயமில்லை.

வீட்டில் பெற்றோரைக்கனம் பண்ணல் வேண்டும் ‘அன்னையும் பிதாவும் முன்னறிதெய்வம்’ என்பது பழமொழி, முன்னறிதெய்வங் களாகிய அன்னையையும் பிதாவையும் நாம் அனுதினமும் போற்றி வணங்குதல் வேண்டும். இதற்கு இதிகாச புராணங்களிலும் காப்பியங் களிலும் வரலாறுகளிலும் கூறப்பட்டுள்ளவர்களின் வாழ்க்கை நல்ல பாடமாகும்.

பாடசாலையைப் பொறுத்தவரையில் அதிபர், ஆசிரியர் போன் றோரை மதித்து அவர்கள் சொற்களுக்கு மதிப்பளித்துக் கீழ்ப்படிதல் வேண்டும். மகாபாரதத்தில் வரும் ஏகலைவன் துரோணரைத் தன் குருவாக எண்ணி ஒரு சிலைவடித்து அதனை அனுதினமும் வணங்கி அதன் பின்னர் தன் கலைகளைக் கற்க ஆரம்பிப்பான், இறுதியில் அவனைச் சீடனாக ஏற்கமறுத்த துரோணர் தன் சுயநலத்துக்காக ஏகலைவனிடம் குருதட்சிணையாக அவனது வலதுகைப்பெருவிரலைக் கேட்க அதனை இன்முகத்துடன் ஈந்தளித்து இன்றுவரை உலகவரலாற் றில் ஒரு மங்காத்தாரையாக ஒளிபரப்புகின்றான். குருமுனிவு ஒரு மாணவனின் வாழ்க்கையை நாசம் செய்யக் கூடியது. எனவே மாண வனானவன் ஆசிரியருக்குக் கீழ்ப்படிதல் வேண்டும்.

வெளியிடங்களில் நாம் பிறர் நலமுள்ளவராக இருத்தல் வேண் டும். ‘அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குரியர் அன்புடையார்’

என்பும் உரியர் பிறர்க்கு’ என்கின்றது திருக்குறள்

இன்றுபலதரப்பட்ட சமூக நிறுவனங்கள் காணப்படுகின்றன. இவை மனிதன் கொண்டுள்ள சுயநலம் என்கின்றவேஷத்தைக் கலைத் துப் பொது நலம் என்கின்ற உயரிய பண்பைப் புகுத்துவதற்காக அமைந்தவை. பொது நலம் கொண்டு உழைத்தவர்கள் வரலாற்றில் என்றும் சிரஞ்சீவிகளே. ஒருவன் ஜீவகாருண்ணியம் அதாவது பிற டில் உள்ள ஒருவர் மீது கொள்ளும் அன்பு படிப்படியாக வளர்ந்து பாடசாலை, நாடு போன்றவற்றின் மீது அன்புகொள்ளவைத்துத் தியாக கத்துக்கு வழிகோல உதவும் என்றால் அது மிகையாகாது. அன்னத்திற் காக வழக்காடிய சித்தார்த்தன், புறாவுக்காகத் தன்னைத்தியாகக் செய்ய முன் வந்த சிபிச்சக்கரவர்த்தி போன்றோர் ஜீவகாருண்ணியம் மிக்கவராக இன்று வரைபோற்றப்படுகிறார்கள். ஒருவன் எவ்வளவு இல்லாவிடின் அவன் கற்றகல்விக்கு மதிப்பில்லை.

எனவே மாணவர்களாகிய நாம் உயிரினும் மேலாக ஒம்பப்படு கின்ற, விழுப்பந்தருகின்ற ஒழுக்கத்தினை நன்கு கடைப்பிடித்து அதன் வழி நின்றொழுகிச் சிறந்ததொரு சமுதாயத்தைக் கட்டியெழுப்பத் திடசங்கற்பம் பூணுவோமாக!

செல்வன். ம. ரமணசுந்தரன்  
ஆண்டு - 11 'A'  
மட்டிபுனித மிக்கேல்  
கல்வாரி (தேசிய பாடசாலை)

சூரியனே சும்மா கிட.....

இப்படி ஏன் உலகைச்

சுட்டெரிக்கின்றாய்?

ஆரியன் நீ

அதர்மம் செய்யலாமா?

காரியம் பெரிது தான்

அதற்காகக் கடுகடுப்பா?

ஊரெல்லாம் இப்போது

உன் தேர் தான் ஓடுகின்றதா?

விழிக்கும் போதே

வேகம் காட்டுகிறாயே

என்ன விஷயம்?

அழிக்கும் உருத்திரனின்

அத்திரம் நீ தானா?

அருணனே உனது

அஸ்தமனம் எப்போது?

வருணன் வந்த பிறகா?

உலகையே நீ

ஓமகுண்டமாக்கி விட்டாயா?

கலகக்காரனே நீ இரவிலும்

கண் முடுவதில்லையா?

— கோமகள் —

கல்வியின் நோக்கங்களில் ஒன்று அறிவை வளர்ப்பதாகும். பல் துறை நிறைவைக் கொண்ட கல்வி நோக்கிலே அறிவு வளர்ச்சி ஒரு வகை ஆனதாகும்; அறிவுடன் திறனையும் மனப்பாங்கையும் வளர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். பண்டையச் சமூகத்தில் பலவற்றையும் அறிந்த தனி ஆள் கற்றறிந்தோன் எனக் கருதப்பட்டான். பண்டைய சமூகங்களில் திறன்களை வளர்த்துக் கொள்ளல் கல்வியின் முக்கிய அம்சமாக கருதப்பட்டது. இன்றும் தொழில்திறமை அல்லது அத்திறமைகளை வளர்த்துக் கொள்ளல் கல்வி சார்ந்த மதிப்பைக்கொண்டதாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

கிரேக்கத் தத்துவஞானிகளான பிளேட்டோ, அரிஸ்டோட்டில் முதலானோரின் கருத்துப்படி சமூக நோக்கங்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்கல் தனி ஆளுக்கு முன்னுரிமை வழங்கலை விட அதிக நன்மை பயக்கும். இவ்வாறான இலட்சிய சமுதாயத்திற்கு ஏற்ற மக்களைத் தயார் செய்வதே கல்வி என்றனர். சமூகத்தின் தாக்கம் தனி ஆள் வளர்ச்சியில் செல்வாக்குச் செலுத்துகிறது என்பது மறக்க முடியாத உண்மை. மனித வளங்களையும் பௌதிக வளங்களையும் உச்ச அளவில் விருத்தி செய்து அதன் பயன்களைப் பொதுவாகவும் நீதியான முறையிலும் பலருக்கும் பகிர்ந்தளிப்பது கல்வியின் நோக்கங்களில் ஒன்று.

கல்வி என்பது வாழ்க்கை; வாழ்க்கை என்பது கல்வி என்பார் யோன் டூயி என்னும் அறிஞர். கல்வியின் நோக்கம் வாழ்க்கையின் தத்துவத்தை ஓட்டியே அமையும். சீரான சிறப்பான உயர் இலட்சியத்தை முன் கொண்ட சமூகத்துடன் இணைந்த வாழ்க்கைக்கு மனிதனைத் தயார்ப்படுத்துவதும் கல்வியின் நோக்கமாகும். ஒரு மனிதனின் வாழ்வில் வெற்றி தோல்வியில் பெரும் பங்கு அவன்பெறும் கல்வியிலும் கல்விக் கேற்ப வாழ்வதிலும் தங்கியுள்ளது.

கல்வி, மனிதனை வாழ்க்கைக்குத் தயார் படுத்துகையில் அவன் பாடசாலைக் கல்வியைப் பூர்த்தி செய்யும் போது ஏதோ ஒரு தொழிலை ஆரம்பிப்பதற்கு ஏற்ற வகையில் அவனுக்கு தொழிற் கல்வி புகட்டப்பட வேண்டும். கல்வி பயிலும் மாணவன், பயனும் பொருளும் அளிக்கக் கூடிய சில தொழில்களைக் கற்பதன் மூலம் தனது அனுபவத்தையும் வாழ்க்கைக் கண்ணோட்டத்தையும் விரிவு படுத்தலாம். ஐன்ஸ்டீனின் கருத்துப்படி ஒவ்வொரு மாணவனும் சிறப்புப் புலமை பெறவேண்டும் என்பது சுட்டாயமில்லை. அவன் வாழ்க்கைக்குத்தேவையான பொதுத் திறமைகளை வளர்த்துக் கொள்வது தான் கல்வியின் நோக்கம் என்று குறிப்பிடுகிறார்.

கல்வி விருத்தியில் உயர்வு பெறாத நாடு பொருளாதார விருத்தியிலும் உயர்வு பெற முடியாது.

அவ்வாறே பொருளாதார விருத்தியிலும் உயர்வினைப் பெறாத நாடு கல்வி விருத்தியிலும் உயர்வு பெறுவது கடினம். கல்வி விருத்தியும் பொருளாதார விருத்தியும் ஒன்றில் ஒன்று தங்கியுள்ளன.

ஒருவன் தன்னைப்பற்றிச் சிந்திப்பதற்கும் தன்னைத் தானே அறிவதற்கும் கல்வி வழி வகுக்கிறது, ஒவ்வொரு மனிதனும் தன்னைத் தானே அறிய வேண்டும் என்று சோக்கிரட்டிஸ் கூறுகிறார். ஒவ்வொரு மனிதனும் தன்னைத் தானே அறிவதற்குரிய கருவிகளாகக் கல்வியும் தத்துவமும் செயற்படுகின்றன என்பது சோக்கிரட்டிஸின் கொள்கை. ஒவ்வொரு மனிதனும் தன்னைத் தானே அறியும் போது சோதி மயமான பூரணத்துவத்தை அடைய வழி பிறக்கின்றது. ஜே. எஸ். மில்ஸ் என்னும் கல்வியியல் அறிஞர் கூற்றுப்படி நாம் பூரணத்துவத்தை அடையும் நிலை முழுமையாக நிறைவேற்றப்படாத நிலையிலும் எம்மைப் பூரணத்துவத்திற்கு அண்மையில் கொண்டு செல்வது கல்வி ஆகும்.

(ஞானமுத்து பிலேந்திரன் அடிகளாரின்  
'விழுமியக்கல்வி'  
எனும் நூலில் இருந்து)

மகாத்மா காந்திக்கும் அன்னை கஸ்தூரிபாவுக்கும்  
இடையே கூட கருத்து வேற்றுமைகள் இருந்திருக்கின்றன;  
பிரச்சனைகள் முளைத்திருக்கின்றன!

— சுவாமி சுகபோதானந்தா —

## சமயம் - ஒரு நோக்கு

உலகில் பல மதங்கள் உள. இம் மதங்களில் சில தவிர (பௌத்தம், சமணம், ஆகியவை) ஏனையவைகள் அனைத்தும் 'உள்பொருள் ஒன்று' உண்டு எனும் கோட்பாட்டை உறுதியாக ஏற்றுக் கொண்டவை. ஆயினும் இக்கோட்பாடு தொடர்பாக ஒவ்வொரு மதமும் கெரண்டிருக்கும் வெவ்வேறு இறையியல் சிந்தனைகள் - அவற்றை ஒட்டி அமைக்கப்பட்ட சடங்குகள், வழிபாடுகள் காரணமாகவே ஒருவர் மற்றவரை அடித்துக் கொள்ளும் விபரீத விளைவுகள் மனித வாழ்வின் வேரையே ஆட்டி அசைக்கின்றன. இறைவனை விட்டு விட்டு மனிதன் எங்கேயோ போய்க் கொண்டிருக்கிறான் என்பதைத் தானே இது நமக்குக் காட்டுகின்றது?

சமயம் - மதம் - மறை - மார்க்கம் - நெறி - வேதம் ஆகிய சொற்கள் ஒத்த கருத்துடையவை எனினும் இச் சொற்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஆழ்ந்த பொருள் உண்டு. அப்பொருள்களிலிருந்து சமயம் என்றால் என்னவெனும் கேள்விக்கு ஓரளவேனும் நாம் விடை காண இயலும். இச் சொற்களைப் போன்றே Religion எனும் ஆங்கிலச் சொல்லும் இதன் மூலமாக இருக்கக் கூடிய Religio, Religio எனும் லத்தீன் சொற்களும் மனச்சாட்சி, புனிதம், இறைவணக்கம், பிணைத்தல், பற்சி எனும் கருத்துக்களை எடுத்துக் காட்டுவன.

சமயம் எனும் சொல்லுக்குக் காலம் என்றும் பொருள் உண்டு. இப்பொருள் ஒவ்வொரு சமயமும் காலத்தின் தேவையால் - உந்துதலால் - உருவானது எனும் வரலாற்றுண்மையையே நமக்கு உணர்த்துகின்றது. இக் கூற்றினை நிரூபித்திட, கிறிஸ்தவம், இஸ்லாம் ஆகிய சமயங்களின் தோற்றமே நல்ல காட்டுகளாகும்.

மதம் எனும் சொல்லுக்குக் கோட்பாடு என்று பொருள். ஒவ்வொரு சமயத்திற்கும் விசேடமான இறையியல் கோட்பாடு (Theology) இருக்கின்றது எனும் உண்மையை உணர்த்திட இச்சொல்லே (மதம்) போதுமானது.

மறை எனும் சொல், சாதாரண ஊனக் கண்களால் சந்திக்க முடியாத மறை பொருளையே (இறைவனையே) சுட்டி நிற்கின்றது. இச் சொல்லுக்கு இன்னுமொரு பொருளை ஒரு சாரார் முன்வைப்பர். அதாவது, பிராமணர்களின் பிடியில் வைதிகம் இருந்த காலத்தில் அவர்களைத் தவிர ஏனைய வருணத்தினரின் பார்வையில் இருந்து வேதங்கள் மறைக்கப்பட்டிருந்தமையே இச் சொல் (மறை) தெரிவிக்கின்றது என்பது தான் அவர்களின் அந்தக் கருத்து.

மார்க்கம் - சன்மார்க்கம் எனும் வடமொழிச் சொற்களுக்கு வழி, நல்வழி ஒழுக்கம் என்றெல்லாம் பொருள் தரப்படுகின்றன. இதன்படி மனித இனம் இவ்வுலகில் நல்வழியில் நடந்து இறுதியாக இறைவனோடு இணைய வேண்டும் எனும் விரிந்த பொருள் இவற்றின் மூலம் நமக்குக் கிடைக்கின்றது. நெறி எனும் சொல்லுக்கு ஒழுங்கு

படுத்துதல், சரியான வழியில் ஆற்றுப்படுத்துதல் என்று நாம் பொருள் கொள்ளலாம்.

வேதம் எனும் சொல்லுக்கு ('வித்' எனும் வட மொழி வினை யடியில் இருந்து பிறந்தது இச் சொல்) அறிவு என்று அர்த்தம். இவ்வர்த்தத்திலிருந்து இறைவன் பற்றிய அறிவையே வேதம் நமக்குத் தருகின்றது என்பர்.

இங்கே தரப்பட்ட இச் சொற்கள் சமயங்களின் தோற்றத்திற்கான ஏதுக்களைக் தரினும் இன்னும் சில காரணங்களையும் நாம் கவனத்திற்கெடுத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

அறிவு பூஜ்ஜியமாக இருந்த ஆதிகால மனிதனுக்கு இயற்கை காற்று, மழை, நெடுப்பு போன்றவை) ஒரு வித பயத்தை நிச்சயமாக ஏற்படுத்தியிருக்க வேண்டும். இப்பயமே இறை வழிபாட்டிற்கான அடித்தளத்தை அவனுக்கு அமைத்துக் கொடுத்தது என்று நாம் கொள்வதிலும் எத் தவறும் இல்லை. மனிதனுக்கு ஏற்பட்ட இம் மனப்பயம் இயற்கை யற்றிய அவனது பல்வேறு எண்ணங்களுக்கும் அவற்றுக்கான உகுவ அமைப்புக்களுக்கும் ஒரு பெரும் வாய்ப்பைத் தந்தது. ஆனால், காலச் சுழற்சியின் விளைவாக மற்றவை போல மதம் பற்றிய கருத்துக்களும் பல்வேறு மாற்றங்களுக்குட்பட்டு வந்தன. அக்கருத்துக்களில் ஒன்று - மனிதன் ஒழுக்கத்தோடு (Ethics) வாழ மதங்கள் அவனுக்கு உதவுகின்றன என்பதாகும்.

விஞ்ஞானத்தின் மிடி இன்று இறுகி விரிவடைந்து கொண்டிருக்கின்ற இக் காலத்தில் மனிதனின் அடிநாதமாக இருக்கக்கூடிய ஒழுக்கத்தை (Ethics) அவன் போற்றிப் பாதுகாக்க வேண்டியது அவசியமாகும். அதேநேரம் இவ்வொழுக்கத்திற்கு முன்னுரிமை கொடுக்கும் சமயங்களையும் அவன் கார்ந்து நிறைவேண்டும் என்று எதிர் பார்ச்சியபடுகின்றது.

ஒழுக்கம் மனிதனுக்கு உயிர் போன்றது எனும் கருத்து வள்ளுவர் காலத்திலிருந்து பெரும் பிரச்சாரப் பொருளாவதைப் பார்க்கின்றோம். இதற்குக் காரணம் இருக்கின்றது. தமிழர் வரலாற்றில் சங்க காலம் பொற் காலம் என்று நம்மவர்களில் பலர் தம்பட்டம் அடித்துக் கொண்டாலும், அக்காலத்தில் மலிந்து போன போர் - பூசல் மதுப் பழக்கம் ஆகியவற்றால் மக்கள் பெரிதும் அலுத்துப் போனமையினாலேயே அந்நெறிக் காலம் ஒன்று வள்ளுவர் காலத்தில் ஆரம்பமானது. இது காலத்தின் தேவை என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க மறந்து விட்டோம். குறள் அக்காலத்தின் குரலாகவே ஒலித்தது.

குறளைத் தொடர்ந்து மணிமேகலை போன்ற நூல்களும் ஒழுக்கத்தை ஒம்பி நின்றமைக்கு சமண பௌத்த மதங்களையே நாம் காரணமாக்கலாம். இதிலிருந்து மனிதனிடமிருந்து மட்டுமல்ல - சமயக் கோட்பாடுகளிலிருந்தும் ஒழுக்கத்தைப் பிரிக்க முடியாது எனும் உண்மை துல்லியமாக ஒளி வீசுகின்றது.

ஒழுக்கம் - மனிதனுக்கு மட்டுமல்ல - அனைத்து வாழும் சமூகத்தினதும் உயிராகும். அந்த உயிர் பிரிந்து விட்டால் அச்சமூகத்தின் புறவளர்ச்சி பிரமிக்கத்தக்கதாக இருந்தாலும் அது வெறும் கட்டை ஆகிவிடும் என்பதில் ஐயமேயில்லை.



## போதி மரங்கள்

போதுமான அளவுக்கு  
இந்த மண்ணிலே  
போதி மரங்கள்  
அவை -  
ஒதி ஒதி  
ஓய்ந்து போயின  
களைத்து  
உட்கார்ந்து விட்டன

எங்கள் போதனை  
என்னதான் செய்து விட்டது?

உலகம் அதன்  
வழியிலேயே ஓடுகின்றது

வேஷத்திலேயே அதற்கு  
நேசிப்பு அதிகம்

போலிகளுக்குத்தான்  
புதுப்புது மரியாதைகள்

அதர்மத்திற்குத்தான்  
அரியாசனம்

காகங்களைக்  
சூயில் களாக மதித்து அது  
கட்டி அணைக்கின்றது

மானுடம்  
பீஷ்மரைப் போல்  
மரணப்படுக்கையிலேயே  
கிடக்கின்றது

யேசுவைப் போல  
இந்த மானுடம்  
உயிர்த் தெழுமா?

சந்தேகம் தான்!

எங்கள் போதனை  
என்னதான் செய்து விட்டது?

உட்கார்ந்திருந்த  
போதிமரங்கள்  
ஒன்றை ஒன்றுபார்த்து  
ஈனக்குரலில் கேள்வி  
எழுப்புகின்றன.

— ஞானி —

## பரிசு

பாடசாலைக் கேற்றடியில் அநாதரவாகக் கிடந்த அந்தக் கடித உறையை எடுத்துப் பிரித்துப் பார்த்தான் பார்த்திபன்.

சுளையாக நான்கு பத்து ரூபா நோட்டுக்கள்!  
ஒரு கணம் அப்படியே நின்றவன் மனதில்  
நேற்று அசெம்பிளியில் அதிபர் குறிப்பிட்ட வசனம் ஞாபகத்தில் வந்தது.

“இன்னும் இரண்டு தினங்களில் வசதிக்கட்டணம் செலுத்தி பற்றுச்சீட்டுப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.....”

‘யாரோ எங்கள் பிள்ளைகள்தான் போட்டிருப்பார்கள்’ என்று நினைத்துக்கொண்டே நகர்ந்தான்.

பார்த்திபன் நேரகாலத்தோடு கல்லூரிக்கு வருபவன். ஒரு சில மாணவர்களே அந்த நேரத்திற்கு வருகை தருவார்கள். அவர்களில் எவரோ ஒருவர் தவறவிட்டிருக்கலாம்.

கேற்றுக்கு வலது புறம் அதிபர் அறை. அதற்கு நேரெதிரே இடதுபுறம் அவன் வகுப்பு அமைந்திருப்பதும் ஒரு வழியில் வசதியாய்ப் போனதாகத் திருப்திப்பட்டான்.

அவன் வகுப்பறையில் யாரும் வந்திருக்கவில்லை. தன் இடத்தில் இருந்து கொண்டே பாடசாலை வளவை - குறிப்பாக கேற்றடியை அடிக்கடி நோட்டமிட்டான்.

நேரம் நகர்ந்தது. மாணவர் வரவாலும் இரைச்சலாலும் கல்லூரி களைகட்டத் தொடங்கியது.

பாடசாலை வளவில் யாரும் எதையும் தேடி அலைவதாய்க் காணாம்,

ஆரம்ப மணி அடிக்க இன்னமும் ஐந்து நிமிடங்களே பாக்கி இருந்தது.

அதிபரின் அறைமுன்னால் அலைமோதிய ஆசிரியர்கள் வர வேட்டில் கையெழுத்திட்டு கலைந்து போயிருந்தார்கள்.

இனியும் தாமதிப்பது சரியில்லை என்று மனதுக்குப் பட்டது.

நேரே அதிபர் அறைக்குச் சென்று, தான் கண்டெடுத்த பொருளை அவரிடம் ஒப்படைத்து விட்டுத் திரும்பினான்.

அதிபர் ஆலோசனையின்படியே வகுப்பில் அதுபற்றி எதுவும் பேசாமலே இருந்து விட்டான்.

முதல் மணி அடித்தது; எங்கும் நிசப்தம்!  
இரண்டாவது மணி அடித்து ஓய்ந்ததும்  
வழமைபோல் தேவார பாராயணம் நடந்து முடிந்தது.

மூன்றாவது மணியடித்து கல்லூரியும் ஆரம்பமாகி விட்டிருந்தது.

அதிபர் எதுவுமே அறிவியாமலிருந்தது பார்த்திபனுக்கு வியப்பாயிருந்தது.

'பாவம், எவனோ ஒரு மாணவன் இன்று வீட்டில் முறையாக வாங்கிக்கட்டிக்கொள்ளப் போகிறான்' என்று அவன் தனக்குள் நினைத்துக் கழிவிரக்கப்பட்டான்.

மறுநாள் எதிர்பாராத விதமாக அதிபரிடமிருந்து அந்த அறிவித்தல் வெளிவந்தது.

## - நமது சிறுகதை -

'உங்களில் எவரோ ஒருவர் ஒரு சிறு பொதியைத் தொலைத்திருக்கிறீர்கள். ஆனால் இதுவரை எனக்கு முறைப்பாடெதுவும் கிடைக்கவில்லை. தொலைத்தவர் தேநீர் இடைவேளையின்போது எனது அலுவலக அறைக்கு வந்து விபரம் கூறிப் பெற்றுச் செல்லலாம். யாரும் பயப்படத் தேவையில்லை''

தத்தமக்குப் பக்கத்தில் நின்றவர்கள் ஒருவர் முகத்தையொவர் மாறிமாறிப் பார்த்துக்கொண்டனர்.

மாணவர்கள் கலைந்து செல்ல கல்லூரி ஆரம்பமானது.

அடுத்தநாள் காலைப் பார்த்திபனுக்கு இன்ப அதிர்ச்சி!

தேவாரம் முடிந்ததும் பார்த்திபனை மேடைக்கு அழைத்த அதிபர், அவனைப் பக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டே ஒழுக்கத்தைப் பற்றி ஒரு விசிவுரையே நடத்தினார்.

ஒழுக்கம் நிறைந்த மாணவர்கள் இங்கே இந்தக் கல்லூரியிலேயே இருப்பதானது தனக்குப் பெருமையாகவும் பேருவகையாகவும் இருப்பதாகப் புகழ்ந்தார்.

இறுதியாக -

''நேற்று முன்தினம் இந்த மாணவன் என்னிடம் ஒரு என்வலப் பைக் கொண்டு வந்து தந்தான். அதற்குள் புத்தம் புது நோட்டுகளாக நாற்பது ரூபாய் இருந்தது. கல்லூரி வளவுக்குள் கண்டெடுக்காத பொருள். இருந்தும், இது யாரோ ஒரு மாணவனின் சம்பளக் காசாக இருக்கக்கூடும். என்ற ஊகத்துடன், யாரோ ஒரு மாணவன் இதனை இழந்ததால் பாதிக்கப்படுவானே என்ற நல்ல நோக்கத்துடன் அந்தப் பணத்தை என்னிடம் சேர்ப்பித்தான்.

அன்று அதுபற்றி நான் மூச்சுவிடவில்லை. காரணம், தொலைத்தவர் தேடுவார் என எதிர்பார்த்தேன். எவரும் வரவில்லை. நேற்று இதுபற்றி அறிவித்தபோது ஒரு மாணவன் கண்கலங்க வந்து நின்றான். காசைத் தொலைத்ததற்காகத் தான் தந்தையார் தன்னை அடித்துவதைத் தகையங்களைக் காண்பித்தான். அது அவன் கவனக் குறைவிற்குக் கிடைத்த தண்டனை. தொலைத்தவனிடத்தே பணத்தைக் கொடுத்தாயிற்று. அதனைக் கண்டெடுத்த மாணவன் நினைத்திருந்தால் கையாடியிருக்கலாம். எனவே அவனது நோமையைக் கௌரவிக்குமுகமாக அதே யளவு பெறுமதி வாய்ந்த இந்த அறிவுசார் நூல்களை எனது அன்பளிப்பாக வழங்குகிறேன். பிள்ளைகளே! நீங்களும் ஒழுக்க சீலர்களாக வாழ்ந்து பிறந்த மண்ணுக்கும் பெற்ற கல்விக்கும் சிறப்புச் சேர்க்க வேண்டுமென இந்த இடத்தில் சொல்லிவைக்க விரும்புகிறேன்''.

ஆசிரிய - மாணவர்களின் பலத்த கரகோஷங்களுக்கு மத்தியில், அதிபர் கொடுத்த பரிசை முகமலர்ச்சியுடன் பெற்றுக்கொண்டான் பார்த்திபன்.

- கண. மகேஸ்வரன் -

**சந்தோசம் என்பது நமக்கு வெளியே இல்லை...  
மனதில் தான் இருக்கிறது.**

- சுவாமி சகபோதானந்தா -



## காயமும் சகாயமும்

அண்மைக்காலத்திலே பலராலும் வியந்து நோக்கப்பட்டு வரும் ஓர் அமைப்பாக மட்டக்களப்பு நகரில் அமைந்துள்ள வண்ணத்துப் பூச்சிகள் பூங்கா விளங்குகிறது. இப் பூங்கா 1996ம் ஆண்டு புரட்டாதி மாதம் 11ம் திகதி வைபவரீதியாக ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

மட்டக்களப்பு உள இயல் வளத்துறை, நிலையத்தின் துணை அகமாகச் செயல்பட்டு வரும் வண்ணத்துப்பூச்சிகள் பூங்கா அருட்தந்தை போல் சற்குணநாயகம் அடிகளாரின் பெருமுயற்சியிலும் வழிகாட்டுதலிலும் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தொன்றாகும், இதன் அங்கத்தவர்கள் பல்வேறு இன சமூக மதங்களிலிருந்தும் தெரிவு செய்யப்பட்டவர்கள். கனேடிய தேசத்தைச் சேர்ந்த திரு. Paul Hogan என்பவரினால் இவ் வங்கத்தவர்கள் பயிற்று விக்கப்பட்டவர்கள். அருட்தந்தை போல் சற்குணநாயகம் அடிகளாரின் தலைமையில் இயங்கி வரும் இப் பூங்கா ஓர் அரச சார்பற்ற அமைப்பாகும்.

### தொடர் - 1

இன்றைய நிலையில் யுத்தத்தினால் உடல், உள ரீதியில் பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்களின் உடல் உள நிலையைச் சீராக்கி, அவர்களை முழுமையான மனிதர்களாக - சகோதரத்துவ உணர்வுள்ள வர்களாக ஆக்குவதே இப் பூங்காவின் நோக்கமாகும்.

இங்கு, நிலப்பணி, கலைப்பணி, உளப்பணி, குணப்படுத்தல் - என்னும் நோக்கங்களிற்கமைய ஏற்படுத்தப்பட்ட அநேக செயற்பாடுகள் இடம் பெறுகின்றன. சிறு பிராணிகளை வளர்த்தல் - அவற்றைக் கவனித்தல், பாட்டுப் பாடுதல் - பாடல் எழுதுதல், கதை சொல்லு

தல், கதை உருவாக்கல், நாடகம் நடத்தல், தோட்டம் செய்தல், நிறந்தீட்டல், பொம்மைகள் செய்தல், அழகான மரவேலைப் பொருட்கள் செய்தல், முகமூடி செய்தல், களிமண் கைவினை, விளையாட்டு, கழிவுப் பொருட்கள் மூலம் பூக்கள் செய்தல், உள இயல் ரீதியான விளையாட்டுக்கள் என்பன இப் பூங்காவின் முக்கிய நிகழ்ச்சிகளாகும்.

பல்வேறு இடங்களிலிருந்தும் பல்வேறு இன மத, பால் ரீதியில் தெரிவு செய்யப்படும் 6-14 வயதுள்ள 150 சிறுவர்கள் தொடர்ச்சியாக ஆறுமாதங்களுக்கு இப் பூங்காவின் நிகழ்ச்சிகளில் பங்கு கொள்வர். உள இயல் ரீதியில் சிறுவர்களை முழுமையானவர்களாக ஆக்கும் நோக்கம் கொண்ட இப் பூங்காவின் அனைத்துச் செயற்பாடுகளும் குழந்தைகளுக்கேற்றவகையில் - அவர்களின் சுதந்திரத்திற்கு பாதிப்பு ஏற்படாத வகையில் அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

மட்டக்களப்பு நகரை அண்டியுள்ள சிறுவர்கள் வார நாட்களில் வியாழன், வெள்ளி தினங்களில் மாலை நேரத்திலும் - நகருக்குத் தூர உள்ள குழந்தைகள் சனி, ஞாயிறு தினங்களிலும் இந் நிகழ்வுகளில் கலந்து கொள்வர். இவர்களுக்கான போக்குவரத்து வசதியும் பூங்கா வினால் வழங்கப்படுகிறது. வியாழன், வெள்ளி தினங்களில் பங்கு பற்று வோருக்குச் சிறுண்டியும், சனி, ஞாயிறுக்கிழமைகளில் பங்கு பற்று வோருக்கு மதிய உணவும் இங்கு வழங்கப்படும்.

இப் பூங்காவுக்குச் சிறார்களைத் தெரிவு செய்யும்போது சில நடவடிக்கைகள் கைக்கொள்ளப்படுகின்றன. முதலில் இடங்களை பூங்காவின் அங்கத்தவர் தெரிவு செய்வர். அதன் பின் அவ்விடத்தின் பாடசாலை அதிபர் ஆசிரியர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு போரினால் பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்களைத் தெரிவு செய்வர். அத்துடன் அச் சிறுவர்களின் பெற்றோர் பாதுகாவலுடனும் அப்பகுதி, சமூக சமயத் தொண்டர்களுடனும் தொடர்பு ஏற்படுத்தப்பட்டு இப் பூங்கா பற்றி விளக்கப்படும். இதன் போது புகைப்படம், துண்டுப் பிரசுரங்கள் என்பனவும் வழங்கப்படும். அத்துடன் கருத்தரங்குகள் படக்காட்சிகள் என்பனவும் ஒழுங்கு செய்யப்படும்.

இப் பூங்காவில் சிறுவர்களை விசேடமாகக் கவனித்தல், அவர்களுக்குேற்ற விதத்தில் நிகழ்ச்சிகளை அமைத்தல் போன்றவை அங்கத்தவரின் முக்கிய கடமைகளாகும். இங்கு சில முக்கிய குறிக்கோள் - கருத்துக்களைக் காட்டும் வகையில் சில விசேட இடங்களும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இப் பூங்கா, வெறுமனே விளையாட்டு - பொழுது போக்கு இடமாக மட்டுமன்றி - உளவியல் ரீதியான ஒரு குணப்படுத்தல் பிரதேசமாகவும் விளங்குவது உண்மையிலேயே போற்றக்கூடியதாகும்.

இதன் மூலம் - அன்பும் பண்பும் கொண்ட, இன மத பேத மற்ற ஒரு சமுதாயம் வளர்ச்சியடையும் என்று கூறலாம்;

— எஸ். சாந்திபன் —



## எதையாவது... எவரையாவது...

இந்தியாவின் கைகளில்  
இப்போது அணுகுண்டு!  
எந்தத் தலையில்  
இது விழப் போகின்ற தோ?

பாதுகாப்புக்காக என்பது  
வெறும் பம்மாத்து!  
இனி -  
பாகிஸ்தானும் ஒரு கை  
பார்க்கவே செய்யும்

ஆரம்பித்து வைத்த  
அமெரிக்காவே, இப்போது நீ  
அலறிப்புடைத்து  
ஆகப் போவது என்ன?

எல்லோருக்கும் இன்று  
ஒரே ஒரு  
இலட்சியம் தான்  
அது -

எதையாவது... —எவரையாவது  
இல்லாமல் செய்தல் வேண்டும்

— அரவிந்தன் —

**‘போது’**

உங்கள் கையில்  
பொழுது  
அதனோடு போகட்டும்!

**ஓர் இதழின் பெறுமதி (விலை)  
ரூபா பத்து (10/-) மாத்திரந்தான்**

**வாங்குங்கள்.....வாசியுங்கள்.....  
அபிப்பிராயங்களை அனுப்பிவையுங்கள்...**

**ஆண்டுச் சந்தா  
ரூபா நூறு (100/-)**

**ஆறுமாதச் சந்தா  
ரூபா ஐம்பத்தைந்து (55/-)**

மாணவர்க்கு மட்டுமல்ல  
மற்றவர்க்கும்  
‘போது’ ஒன்றே போதும்!

**இது ஒரு  
‘ஜெஸ்கொம்’ வெளியீடு!**